

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש

פרשת תבוא

הגיליון השבועי לכל יהודי 977

י"ט באלול התשס"ה
(23.9.05)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

ספר המצוות

עם תחילת המחזור ה-24 של הרמב"ם היומי, ניתן להשיג מחדש את ספר המצוות לרמב"ם במהדורה מיוחדת לילדי ישראל. כידוע, גם ילדים משתתפים בלימוד הרמב"ם היומי, על-ידי לימוד ספר-המצוות. הספר המפורר ערוך ומנוקד, בדרך שמתאימה לילדים. אפשר להשיג בטל' 1-700-704120.

עשור לרב גץ

במלאות עשר שנים להסתלקותו של המקובל הרב יהודה גץ, רב הכותל וראש ישיבת 'בית א-ל', תהיה א"ה הילולא בהשתתפות הרבנים הראשיים, גדולי תורה ואישי-ציבור, ביום שלישי, כ"ג באלול, בישיבת המקובלים בית א-ל, בעיר העתיקה בירושלים.

חגי תשרי עם דודו

הופיעו שלוש הפקות חדשות (7-8-9) בסדרה **בגן של דודו**. תקליטור אחד מוקדש לשיירי שבת ושני תקליטורים עוסקים בחגי תשרי, הראשון בראש-השנה וביום-הכיפורים והשני בחג-הסוכות ושמחת-תורה. מילים ולחמים: **מרים ונג'לד**, שירה ומשחק: **דודו פישר**. להשיג בקלטות וידאו ובתקליטורי מחשב ו-DVD. טל' 1-700-704120.

פרסום ב'שיחת השבוע'

לתשומת-לב המפרסמים: לפרסום מודעות פרסומיות בעמוד האחורי של 'שיחת-השבוע' יש לפנות למחלקת הפרסום, טל' 054-7770769 (צביל). הפרסום ב'שיחת השבוע' הוא היעיל ביותר במגזר הדתי והחרדי, ומגיע למאות אלפי קוראים. עקב הביקוש, מומלץ להזמין מקום בעוד מועד.

זמני השבוע

ירושלים ת"א	חיפה	באר-שבע	אילת	נירווק
כניסת השבת	6:05	6:14	6:35	5:59
צאת השבת	7:10	7:12	7:31	7:10
פרקי אבות:	פרקים ג-ד			
פקס:	03-9606169			
אינטרנט:	www.chabad.org.il			
דואר אלקטרוני:	chabad@chabad.org.il			
נדפס בדפוס יד-החמישה-כפר-חב"ד, טל' 03-9600280				
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות				
נא לשמור על קדושת הגיליון				

מי כאן אזרח סוג ב

לנגד עינינו עדיין עומדים המראות של המון פרוע המעלה באש תחנות דלק, בנקים, משרדי ממשלה וחנויות. זה היה מרד לכל דבר, שלמרבה המזל דוכא ביד תקיפה ובנחישות

העומדים לרשותם? בידי ראשי המאבק היה מידע, שההנחיות במקרה כזה היו להגיב גם באש חיה.

כך, לצערנו, היו פועלים כוחות הביטחון כנגד אחיהם היהודים, אילו היו מנסים להיאבק בכוח נגד גירושם מבתיהם והרס מפעל חייהם. אבל כאשר המון ערבי, ששום סכנה לא איימה עליו, החליט לפתוח ב'אינתיפאדה' משלו כנגד הציבור היהודי — כאן פתאום תובעים להעמיד לדין שוטרים שהפעילו את האמצעים הנדרשים כדי לדכא פוגרום זה.

החלטה מאזנת

כדאי להיזכר בצירי-התנועה הראשיים בצפון שנחסמו מחשש לפגיעה בחיי הנוסעים, ובסלקצייה שעשו הפורעים — ערבים הורשו להמשיך בדרכם ואילו יהודים הוכו מכות-רצח, ורק בנס ניצלו חייהם. ראוי שלא נשכח את היהודי שנרצח בכביש החוף, ליד ג'יסר-אזרקה. לנגד עינינו עדיין עומדים המראות של המון פרוע המעלה באש תחנות דלק, בנקים, משרדי ממשלה וחנויות. זכורים לנו הניסיונות לפרוץ לשכונות יהודיות בנצרת-עילית ובראש-העין.

זה היה מרד לכל דבר, 'אינתיפאדה' של ממש, שלמרבה המזל דוכא ביד תקיפה ובנחישות. ייתכן שהיו כשלים נקודתיים, ואולי פה ושם היה אפשר להימנע מירי באש חיה, אבל המדיניות הכללית הייתה נכונה. רק בזכותה נבלם המרד ונמנעו התפתחויות מסוכנות, שהיו יכולות לגרום מאורעות-דמים בכל חלקי הארץ.

ועדת החקירה שהוקמה לחקור את הפרשה בחרה לרצות את הציבור הערבי והתעלמה כמעט לגמרי מהנסיבות החמורות של הפרעות. המסקנות המעוותות של הוועדה אוזנו עכשיו בהחלטת המחלקה לחקירת שוטרים שלא להעמיד לדין את אנשי כוחות הביטחון, שעמדו נגד ההתפרעות החמורה. זו באמת חריגה מההתנהלות המאפיינת את מדינת ישראל — פתאום המדינה מתייצבת לימנים של אזרחיה היהודים. באמת שערורייה.

החוצפה ועזות-המצח של נציגי הציבור הערבי, ותומכיהם היהודים, מגיעה השבוע לשיאים חדשים. הם טוענים נגד הפליה לרעה של הציבור הערבי, אבל למרבה הצער אנחנו רואים אך-ורוק הפליה לטובה. הם קובלים שכביכול הערבים הם אזרחים סוג ב, אך לנו נראה שאנחנו, היהודים, נעשינו במדינת היהודים לאזרחים סוג ב, כי כל מה שאסור ליהודים מותר לערבים.

בבית-הכלא הישראלי נרקב כבר שנים רבות יהודי, יורם שקולניק שמו. הוא כבר היה אמור להשתחרר אחרי ריצוי שני שלישים מן העונש שנגזר עליו, אבל 'לוחמי הצדק' שלנו, בסיוע מערכת המשפט, הקימו קול זעקה, והשאירוהו בכלא. חטאו הוא, שירה במחבל לאחר שנתפס. שקולניק טען כי המחבל ניסה להשתחרר ולהוסיף לפגע, אך טענתו זו לא הועילה לזכותו.

ואילו הערבים שרצחו את החייל נתן-עזן זאדה, שרצח ערבים בשפרעם, לאחר שכבר היה כפות ונשקו נלקח ממנו — אפילו לא הובאו לחקירה. נציגי הציבור הערבי הזהירו שאם המשטרה תנסה להעמיד לדין את האשמים בלינץ', ירצו מהמות, והנה עינינו הראות שהאיום פעל. עובדה, אין חקירה, אין עצורים ואין העמדה לדין. כי מה שאסור ליהודי מותר לערבי.

מה היו עושים ליהודים

זה הזמן לגלות כי אחד השיקולים שהכריעו את הכף להימנע מכל עימות פיזי עם כוחות הביטחון במהלך גירוש תושבי גוש קטיף וצפון השומרון, היה מידע ברור שאם יתפתח עימות כזה, הוא עלול להסתיים בשפיכות-דמים. אותם גורמים שמתייצבים היום לימין הערבים, קראו לבצע 'אלטלנה' שנייה, אם מתנגדי ה'הינתקות' ינסו למנוע את ביצועה בכוח.

שוו בנפשכם מה היה קורה לו המוני יהודים היו מתייצבים כנגד כוחות הביטחון, ומיידים עליהם אבנים, מוטות ברזל ובקבוקי-תבערה. האם הצבא והמשטרה היו מגיבים בכפפות של משי, או שהיו מסתערים עליהם בכל האמצעים

מפתח הגשמים ומפתח הפרנסה

תעשה, וכמו-כן הציווי "ששת ימים תעבוד". לכן הוא עובד ופועל, אבל הוא יודע שהפרנסה עצמה מגיעה כולה מלמעלה.

מילוי רצון ה'

בעניין זה מציגים רבי יוחנן וחכמי ארץ-ישראל שתי גישות: לפי רבי יוחנן, הפרנסה כלולה לגמרי בגשמים. כלומר, מעשי האדם אין להם שום חשיבות לגבי הברכה האלוקית. בדיוק כשם שהגשם מגיע כולו מלמעלה, כך גם הפרנסה באה מלמעלה, אף שהיא עוברת ומתלבשת דרך לבושי הטבע.

אולם חכמי ארץ-ישראל אומרים שאדם מעשי האדם אין להם חשיבות מצד עצמו, אבל מאחר שהקב"ה ציווה לעבוד ולעשות בדרך הטבע, יש למעשים האלה חשיבות, שכן על-ידם מתקיים רצונו יתברך. לכן הם נמנים כעניין לעצמו, אלא שבכל-זאת על האדם לדעת שגם מפתח הפרנסה הוא בידי הקב"ה, ואף עשייתו ופעולתו של האדם באה בכוחו ובברכתו.

(לקוטי שיחות כרך לט, עמ' 37)

גשם ופרנסה מציינים, בדרך-כלל, את שפע המזון והצרכים שהאדם זקוק להם. ההבדל ביניהם הוא, שהגשם מציין את שפע הברכה כפי שהיא ניתנת מלמעלה ("ונתתי גשמיכם בעיתם"), ואילו הפרנסה מתארת את קבלת השפע — האדם מתפרנס וניזון מהשפע הזה. כך הדבר גם בפשטות העניינים — הגשם בא מלמעלה, ואילו הפרנסה באה על-ידי עבודתו ופעולתו של האדם, חרישה, זריעה וכדומה.

כלי בדרכי הטבע

הברכה שבאה מלמעלה היא לגמרי בכוחו של הקב"ה, וברור לאדם שעליו להודות עליה לה'. היא כמו גשם, שהבריות "תולים עיניהם כלפי מעלה" ומייחלים לברכת שמים. לעומת זאת, הפרנסה, שבאה על-ידי עבודת האדם, כרוכה בפעולתו וביזמתו של האדם, והוא יכול לחשוב שמעשיו מביאים (או מונעים ממנו) את פרנסתו.

עליו לזכור שגם הפרנסה באה מלמעלה, והפעולות שהוא עושה כדי לקבל את פרנסתו אינן אלא כלי בדרך הטבע, כדי לקיים את ציווי התורה "וברכך ה' אלוקיך בכל אשר

בין הברכות המנויות בפרשתנו מופיעה ברכת הגשם: "פתיח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים, לתת מטר ארצך בעיתו". פסוק זה משמש לרבי יוחנן הוכחה שמפתח הגשמים לא נמסר בידי שליח, אלא הוא נתון בידי הקב"ה עצמו. וכך אומר רבי יוחנן: "ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, ומפתח של חיה (לידת ילדים) ומפתח של תחיית המתים".

הגמרא מוסיפה, שחכמי ארץ-ישראל מוסיפים שלושת המפתחות הללו גם "מפתח של פרנסה". נשאלת אפוא השאלה מדוע אין רבי יוחנן מונה גם את מפתח הפרנסה. על כך באה התשובה, שגשמים כוללים גם את הפרנסה.

ברכה מלמעלה

לפנינו אפוא שתי גישות: על-פי תפיסתו של רבי יוחנן, הפרנסה כלולה בגשמים, ואילו לפי חכמי ארץ-ישראל יש לציין את הפרנסה בנפרד ונוסף על הגשמים. מה עומד מאחורי שתי הגישות הללו?

מן המעייין

נושא השבוע: ניגון

שלהם היא על-ידי שיר וניגון.

(רבנו הזקן בעל התניא)

אמרת השבוע

הברכות משיגות

רבי יששכר-דב מבעלז יעץ לאחד מחסידיו לעשות עסקה מסויימת. הלה נסע למקום שבו הייתה העסקה אמורה להתבצע, אך תנאיה לא נראו לו, והחליט למשוך את ידיו ממנה. כשהיה בדרכו לביתו הופתע לפגוש באכסניה שנית את הסוחרים, הם לחצו עליו להסכים לעסקה, והוא נעתר לבסוף והרוויח ממנה סכום נאה.

כשחזר וסיפר על כך לצדיק אמר לו הרבי: "זה מה שאומרת התורה 'ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך'. אם כבר יבואו על האדם כל הברכות, לשם-מה יש צורך שישגיגוהו? אלא שלעיתים האדם, בחוסר דעתו, בורח מהברכות, ולכן באה ברכה נוספת, שגם אם יברח, הברכות ישיגוהו".

חסידים. לכל חסיד היה עונג וטוב-טעם בניגון. הניגון מצא-חן בעיניו, וכששר אותו, היה הניגון מנתקו מפשטותו ומרוממו מעולם החולין.

(ליקוטי דיבורים)

כשהלב רץ

לפעמים הלב רץ אנה ואנה ואין לו מקום לברוח, ומתוך כך מתחיל לזמר. זו הכוונה בדברי התפילה "ולשונו רינה כהמון גליו".

(רבי חנוך-הענק מאלכסנדר)

לצאת מהביצה

חסידים הראשונים אמרו: מה בין ניגון חסידי לניגון סתם? ניגון סתם מספר שהאדם שרוי בביצה, והוא מדשדש בה להנאתו. ניגון חסידי אומר שהאדם שרוי בביצה, אבל מתאמץ וחותר להיחלץ ממנה ולהתעלות.

(אוצר פתגמי חב"ד)

נשמות ומלאכים

"כל בעלי-השיר יוצאין בשיר ונמשכין בשיר" (שבת כא). נשמות ומלאכים יוצאים בשיר ונמשכים בשיר — ההעלאה וההמשכה

עבודה ודבקות

כמו שהתחנונים צריכים מחשבה וכוונה, כן השמחה במצוותיו של הקב"ה ובתורתו צריכה מחשבה וכוונה. אם תעביר את השמחה אל הניגון והריקוד, היא עבודה ודבקות באלוקים.

(הכוזרי)

עולה דרנה

על-ידי הניגון האדם יוצא מעצמיותו ונמשך לדרגה גבוהה ונעלה ממדרגתו, שלא היה יכול להגיע אליה בעצמו.

(תורה אור)

חקור אחר ניגונים

חקור לך אחר ניגונים. כשתתפלל, אמור את מילות התפילה בניגון שנעים ומתוק בעיניך, ואז יימשך ליבך אחר מוצא פיך. לדבר בקשה ושאלה, ניגון שמכין את הלב. לדברי שבח, ניגון שמשמח את הלב. למען ימלא פיך אהבה ושמחה למי שרואה לבבך.

(ספר חסידים)

ניגון לכל חסיד

פעם היה כל חסיד להוט אחר ניגונים

עד

הפרוטה
האחרונה

הצדיק רבי הניך מאלכסנדר הסתופף בצילו של רבי יצחק-מאיר, בעל חידושי-הרה"ם מגור. באחת מנסיעותיו לחצר רבו, והוא עדיין רבה של פראשניץ, התברר לו לתדהמתו כי צרור כספו נעלם. חיפש רבי הניך נואשות אחר צרור הכסף, חיפש בכיסי בגדיו, בתרמילו, חיפש גם בעגלה שבה נסע – אך כל מאמציו היו לשווא.

בצרור היה כסף רב, שנמסר לו על-די שניים מעשירי פראשניץ, אשר ייקשו להפקיד את כספם בידי איש נאמן. כיצד יביט בפני האנשים שסמכו עליו וכיצד ינחמם על אובדן כספם? יותר מכן דכחה אותו המחשבה כי קלושים הסיכויים להשיב להם את כספם, שכן הוא עצמו חי חיי דוחק וצמצום.

עם בואו לגור שיתף בצרתו את אנשי החצר. מיד עלה חשד כי העגלון שהסיעו מפראשניץ הוא הגנב. רבי הניך ביטל את דבריהם בהינף-יד. "מכיר אני עגלון זה כאדם כשר וחלילה לנו לחשוך בכשרים", פסק.

זמן קצר לאחר מכן נכנס לחדר הרבי כדי לתת לו שלום, כנהוג. הרבי הבחין מיד בפניו הנפולות של רבי הניך ושאלו על כך. סיפר לו רבי הניך על הצרה שניחתה עליו. הרבי חיך אליו בעידוד. "אל דאגה", אמר, "כספך יושב לך בשלמותו".

פניו המיוסרות של רבי הניך העידו כי דברי הרבי לא הפיגו את דאגתו. "בלי הכסף לא אוכל לחזור לפראשניץ", אמר.

"הלוא כבר אמרת לי כך הכסף יוחזר לך בשלמותו?", אמר לו הרבי בנימת קפידה.

פנה רבי הניך לאכסניה שבה התארח. אחד החסידים, ר' הירש-לייב מוררשה, בא לבקרו בחדרו ומצאו אכול דאגה. מפעם בפעם פרצה ממנו אנחה כבדה. "אנחות אלה על שום מה!?!", הביע ר' הירש-לייב את תמיהתו, "הרי רבנו הבטיח מפורשות כי הכסף יוחזר בשלמותו!?!".

חלפו שלושה ימים. סביב רבי הניך ישבו קומץ חסידים, ששתו את דבריו בצמא. בין החסידים היה גם ר' הירש-לייב. לפתע נכנס אדם לבית-המדרש, הטיל צרור כסף על השולחן וחמק ללעומת שבא. רבי הניך קלט מיד כי

מקרבים באהבה

בימי הבעש"ט הייתה נפוצה למדי תופעת ה'מגידים', שהיו עוברים בעיירות ישראל ונושאים דרשות שעיקרן הטפת מוסר, אימים והפחדה. הם היו מזהירים את המוני העם, יהודים פשוטים ותמימים, בעונשים נוראים למעלה אם לא יתקנו את דרכיהם. הבעש"ט התקומם בכל ישותו נגד השיטה הזאת, וקרא לעורר את לב העם בדרכי נועם ואהבה ולא באש ובגפרית.

שיטת החסידות קובעת, שאימים והפחדות מרחיקים יהודים מעבודת ה' ומייאשים אותם. הם גם מציינים דמות מעוותת של הקב"ה, של התורה והמצוות, ומשרים אווירה שכביכול צריכים לקיים את התורה ומצוותיה מתוך כפייה ואילוץ. תפיסה כזאת שוללת מהאדם את השמחה ואת החיות וההתלהבות בעבודת ה'.

לא לעורר קטרוגים

הבעש"ט ותלמידיו נקטו גישה הפוכה – הם סיפרו ליהודים הפשוטים על מעלתו של תוס-לב, על גדולתה של מצווה הנעשית בלב טהור, על כוחה של תפילה כנה וזכה, על יופייה של נשמה יהודית. העובדות הוכיחו, שדווקא דרך הבעש"ט הצליחה לחולל מהפכה אמיתית בליבם של המוני יהודים.

אמנם עבודת ה' נשענת על שני היסודות של אהבה ויראה, ולא דיי באהבה לבדה, אבל צריך להיזהר שהיראה לא תשתלט יתר על המידה. אדם שמתרגל לעשות דברים רק מתוך פחד מעונש, מתחיל לפתח התנגדות פנימית גוברת והולכת, ויום אחד עלול להתמרד ולבעוט בכול. לכן דרוש איזון בין האהבה ליראה, וככלל ראוי לבסס את עבודת ה' על אהבה, שמחה, חשק, ורצון חיובי ללמוד תורה ולקיים מצוות.

הרבי מליובאוויטש הדגיש פעמים רבות, כי הדרך לקרב לבבות היא רק על-די הפצת אור וגישה חיובית: "כשפוגשים יהודי שהוא במצב של 'תינוק שנשבה' – הדרך לקרבו לתורה ולהיחבר איתו יכולה להיות באופן של 'שמאל דוחה', לרגוז ולצעוק עליו וכו', ולאיים עליו בענייני עונשים וכו'... יש להסביר לו את גודל מעלתו, שהוא בן אברהם יצחק ויעקב... בנו יחידו של מלך-מלכי-המלכים הקב"ה, ונשמתו היא 'חלק אלוהה ממעל ממש!' (התוועדויות תשד"מ כרך ד, עמ' 93).

בהזדמנויות אחרות ציין הרבי (למשל, התוועדויות תשמ"ג כרך ד, עמ' 1930), שבימי אלול, שבהם מאירות י"ג מידות הרחמים, צריכים לעורר רחמים על יהודים ולא חלילה לעורר קטרוגים. אפילו ישעיהו הנביא נענש על שבדבריו אל הקב"ה כינה את בני-ישראל בתארים לא-חיוביים; ואם כך ישעיהו הנביא – מי יכול לקבל עליו אחריות לדבר בסגנון לא-חיובי על עם-ישראל!

הדרך היחידה לקרב

הדרך לקרב יהודי אל הקב"ה היא על-ידי שמגלים את מעלתו האמיתית, שביכולתו להגיע למעמד ומצב נעלה ביותר, עד לפסק-דין הרמב"ם, שעל-ידי 'מצווה אחת' בלבד 'הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות' (התוועדויות תשמ"ב כרך ד, עמ' 2130).

לעומת זאת "כשמדגישים ומבליטים את החיסרון של אלה מבני-ישראל שלעת-עתה אינם מקיימים תורה ומצוות, ולא עוד אלא שמוסיפים בהפחדות ובאימים בעונשים קשים רחמנא-ליצלן היולא-תהיה – לא זו בלבד שלא זו הדרך לפעול בהם (ובכלל) חיזוק בענייני יהדות, תורה ומצוותיה, אלא אדרבה, על-ידי זה מחלישים את רוחם, ויתרה מזו, מרחקים אותם מתשובה, תורה ומצוותיה, כנראה במוחש (ובפרט בדורנו זה) שהדרך היחידה לקרב את ליבם של בני-ישראל לאביהם שבשמים היא הוכחה בדרכי נועם ודרכי שלום, מתוך אהבת-ישראל דווקא" (ספר השיחות תנש"א כרך א, עמ' 228). תנופה, הרי אף שהלשון הוא מלחמה, אבל פשיטא שצריכה להיות בדרכי נועם ובדרכי שלום."

החסידים עמד העגלון חיזור ומבוייש. לנגד עיניו ספר רבי הניך את הכסף, והתברר כי לא חסרה פרוטה. "ספר לנו כיצד הגיע הכסף לידך ומה גרם לך להשיבו", הורה רבי הניך לעגלון. נאנח העגלון והחל לספר: "מעולם לא

זה צרור הכסף שאבד לו. אמר לחסידים שישבו עמו לתפוס את האיש ולהחזירו לבית-המדרש. כעבור כמה דקות הובא האיש, והנה נוכח רבי הניך כי אכן זה העגלון שהביאו מפראשניץ לגור. תפוס בידי

שלחתי ידי ברכוש הזולת. ואולם בהגיענו לגור, בשעה שירד כבודו מהעגלה, נפל הצרור מכיסו. הרמתיו והצצתי לתוכו. למראה הכסף הרב הסתנוורו עיניי. בת יש לי, שהגיעה לפרקה, ובשל עוניי איני מצליח למצוא לה חתן הגון. באותו רגע גבר עליי יצרי". באומרו זאת פרץ העגלון בבכי נסער.

לאחר שנגרע במקצת, המשיך וסיפר: "דפקתי בסוסים והאצתי את דרכי לשוב לפראשניץ. בהגיעי הייתי טרוד ועייף. נפלתי על מיטתי ושקעתי בשונה עמוקה. לפתע נראה אליי איש זקן, בעל פנים מאירות והחל לגעור בי בקול קשה: 'גנב! חזר את הכסף לרב העירי!'. התעוררתי ומיד חזרתי לישון. אך הזקן לא הרפה. שוב הופיע בחלומי, הפעם החזיק בידו מקל והחל לחבוט בי. 'קום', קרא אליי, 'חזר את הכסף לבעליו, ולא – בן-מוות אתה!'. "

"הבטחתי לזקן כי מיד, בשוב הרב לפראשניץ, אחזיר לו את כספו. 'שליגים יורדים', רוחות מנשבות והקור חודר לעצמותי; איך אוכל כעת לחזור לגורי! הסברתי לזקן. דבריי לא שכנעוהו. 'סע תכף ומיד!', צעק עליי והוסיף להכותני במטהו. לא הייתה לי ברירה אלא לקום ממיטתי ולצאת לדרך. והנה אני עומד כאן לפניכם בוש ונכלם, מחזיר את הגנבה".

שקט השתרר בבית-המדרש כשסיים העגלון את וידויו. "איך בליבי עליך, וטוב עשית שהחזרת את הכסף", נענה רבי הניך. "אולם עצה לי אליך", הוסיף ואמר, "מכיוון שבאת לכאן כמה פעמים ומעולם לא נכנסת פנימה לדאות את הרבי, הבה ניכנס יחדיו, אתה ואני, אל הרבי. כך, לפחות, יצא דבר טוב מכל הסיפור הזה".

הסכים העגלון להצעת רבי הניך. כעבור שעה קלה נכנס אל הקודש, בלוויית רבי הניך. כשראה העגלון את הרבי, נסוג לאחוריו בבהלה. הרבי הביט בו בחיך קל והוא נרגע.

העגלון העז להתקרב אל הרבי ואז שאל בלחש: "מדוע הכה אותי?". הצדיק הרים את קולו: "וכי סבור אתה שהעולם הפקר ואיש כל הישר בעיניו יעשה?! חשבת שלית דין ולית דין? טעות מרה בידך. העולם הוא עולמו של הקב"ה אשר קבע לו חוקים וכללים. יש דין ויש דין!". כעבור שהות קצרה הוסיף הרבי ואמר: "סע לשלום וקבל עליך לעשות מהיום והלאה את מלאכתך ביושר ובנאמנות ואזי ייטב לך".

לאחר מכן שב רבי הניך אל חבורת החסידים שהמתניה בחוץ וסיפר בהתפעלות עצומה על שאירע בתוך החדר. "מופת כזה, נאה היה לבעל-שם-טוב בכבודו ובעצמו!", הפטיר.

נציפייה לנאורה הגלות נמשלה לעיבור, וגאולת ימי המשיח, שיהיה במהרה בימינו, נמשלה ללידה, כמו שכתוב, 'כי חלה גם ילדה ציון את בניה'. וכן חבלי ימות המשיח נקראים בשם חבלי לידה, כמו שכתוב, 'כי חבלי לידה יבואו לך' (תורה אור וזרא נה, א)

להתקרב לקב"ה בחיק הטבע

'שורשים' של בעלז וב'חוות יישוב הדעת', השם האלטרנטיבי שבחרו מתיישבי 'הבית האדום' לגבעה. בחווה יש מטעי זיתים ורימונים, גן ירק גדול, וסדנאות לצורפות ולקדרות, והיא מארחת בעלי-תשובה המעוניינים "להיטען ולהתחדש".

חיבור עם חיי המעשה

"מטבע הדברים, התהליך של חזרה בתשובה מושך חזק לעבר הסתגרות בד' אמות של תורה ולהתנתקות מחיי המעשה", הוא מסביר. "אבל להרבה מאוד חוזרים בתשובה חסר החיבור לעולם המעשה. הם מבקשים להיווכח שאפשר לחיות עם הקב"ה בתוך חיי היום-יום. להם אנחנו מציעים לבוא לכאן לתקופה מסוימת, ולחוות חיים של יהדות וחסידות בחיבור אל הטבע.

"כאן יוכלו ללמוד ולהתפלל מתוך שלווה, ועם זה למסוק זיתים, לאכול ירקות מהגן שהם בעצמם טיפחו ואפילו ליצור במקצוע הצורפות. אנחנו מאמינים שבחיק הטבע, במקום שיד אדם עוד לא פגעה, קל יותר להתקרב אל הקב"ה".

הרב יוספי בשיעור: יהדות של כוליות והתכללות

בתחושת הרוגע והמרחב, מצאו מסילות לליבם של צעירים רבים, על-ידי שיחות פתוחות, שירה מלווה בגיטרה ורעיונות מעולם החסידות.

יישוב הדעת

גם בארץ יוספי זוכה להצלחה רבה. דיבורו רך והופעתו כובשת. הוא זוקף את הצלחתו לכמיהה לחיים של משמעות, שמפעמת בלב הצעירים. "אנשים מחפשים משהו שימלא אותם, שייתן להם תוכן, משמעות ומענה לחיפושם וללבטים. אני מנסה לעורר את הנקודה היהודית בכל אחד ואחד. לאחר מכן הבחירה בידי לעשות עם זה כהבנתו".

עשייתו של יוספי מתרכזת בעיקר בהרצאות במסגרת

ל גבעה הנושקת ליישוב שבות-רחל שבחבל-בנימין שוכן מאחז 'הבית האדום', הקרוא כך בגלל בית ישן עשוי בטון, צבוע אדום, שבמרכזו. ארבע משפחות מתגוררות על גבעה זו, מחציתן בבתי עץ ומחציתן בקרוונים. מקים המאחז, שתושביו רואים בו שכונה של שבות-רחל (על-שם הגב' רחל דרוק הי"ד), הוא נתי רום. הדמות הדומיננטית במקום הוא הרב מיכי יוספי, מרצה מבוקש ביהדות ומנחה סדנאות לבעלי-תשובה.

מיכי (36), יחיאל-מיכאל במקור, נולד בחיפה וגדל בבני-ברק. אביו, הרב יהודה יוספי, הוא דמות ידועה בציבור הליטאי, אשר יצק מים על ידיהם של בעלי המוסר הרב לופיאן והרב לוינשטיין. בהיותו בן ארבע-עשרה תקף את מיכי 'מרד נעורים', כהודאתו, והוא החל לפלס לו נתיב משלו בעולמו של הקב"ה.

בית יהודי בהודו

אחת התחנות המעצבות בנתיב זה הייתה בישיבת קבר-יוסף בשכם. שם גיבש את עיקרי השקפתו הדוגלת ב'כוליות', כלשונו, "מלשון כלליות והתכללות". כלומר, "יהודי שואב את כוחו ועוצמתו מבית-המדרש, אבל את הכוח הזה עליו להביא לתוך המגוון הרחב של חיי המעשה, ולשאוף למיזוג מושלם של רוחניות ומעש".

לפני כשמונה שנים נטל חופשה מעבודתו כ"מ ישיבה קדם-צבאית, ונסע להודו, עם רעייתו ותינוקם (מאז נולדו עוד ארבעה). הם ייסדו שם את 'הבית היהודי', הפועל בדרך זוהה כמעט למתכונת 'בית חב"ד'. התיישבו בבקתה בעיר לה, השוכנת על הר בגובה כשלושת-אלפים מטרים, לא-רחוק מגבול טיבט, ופתחו את מעונם למטיילים ישראלים. שם,

ביטוח הרכב הזול ביותר במדינה!!!
גפן מבטחים
 גם לך מגיע את קרן הפנסיה "מבטחים" - הקרן הטובה בישראל עם הרחבה מלאה לאובדן כושר עבודה!
קבוצת גפן - המבטחת המורשת של הציבור הדתי
1800-39-33-39

ספר שמוכרחים לקרוא

נשמה עם עצמה

סיפורם המרתק של בני-ישיבה, היוצאים למסע-רוחני בחיפוש דרך רוחנית בעבודת ה'. במהלך המסע הם מתלבטים בשאלות קשות ומגלים עולמות קסומים.

ספר מסעיר, מחדש ומעורר מחשבה מאת מנחם ברוד

הפצה: 'וודאיקה', 03-9606120

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ניקוי חסה מחרקים

שאלה: בעקבות המחסור בחסה ללא חרקים, כיצד בודקים חסה רגילה מהחרקים המצויים בה?

תשובה: חסה היא ירק הנגוע מאוד בחרקים זעירים. כל חלקי החסה עלולים להיות נגועים: העלים, שדרות-העלים והקלחים.

כדי שהניקוי יהיה יסודי – רצוי מאוד להכיר את החרקים עצמם, בגודל טבעי, או לפחות על-ידי תמונות.

בעבר היה מקובל לשרות את החסה בחומץ או במי-מלח, אבל חומץ ומי-מלח מרוכזים ממיתים את החרקים ואינם גורמים להם להרפות את אחיזתם בירק. לעומת זאת, נוזל לניקוי כלים עיל כמפנק שומנים, ולכן הוא מפריד את אחיזת החרקים, ואף מרפה את אחיזתם של חרקי-הכנימות בעלים, והן נופלות בשפשוף קל. כך מנקים:

(א) מפרידים את העלים ומשרים אותם במים עם מעט נוזל לניקוי כלים למשך כשלוש דקות.

(ב) בחסה 'ערבית' בעלת עלים ישרים וחלקים, אפשר לשפשף כל עלה בנפרד בשני צידיו, באמצעות כרית ניקוי או ספוגית דקה. זה ניקוי יסודי, שהבדיקה אחריו היא רק ליתר ביטחון.

(ג) שוטפים היטב כל עלה משני צידיו תחת זרם מים חזק. יש לשים-לב שזרם המים יגיע לכל קפל ופינה.

(ד) בודקים כל עלה כנגד מקור אור, כגון מנורת שולחן, כשהאור מופנה כלפי הבודק. במצב זה העלה "שקוף" ואפשר להבחין בכל גוף זר המונח עליו (כגון כנימת עלה) או בתוכו (כגון זחלים). יש להורידו ולשטוף את העלה ברם מים חזק. בעלי חסה שלא נוקו כמתואר בסעיף ב, בדיקה זו היא מעיקר הדין.

אם רוצים להשתמש בקלח או בשדרה בלבד, מקלפים תחילה את החלק שנותר בהם מן העלים. חוצים את הקלח ומתבוננים אם יש מחילות שנגרמו על-ידי תולעים. את השדרה משפשים באמצעות כרית ניקוי וכדומה. לאחר מכן שוטפים אותה ברם מים חזק ורצוי לבדוקה.

מקורות: 'בדיקת המזון כהלכה' להרב משה ויא, ירקות, עמ' 262 ואילך.

מעשירים את השבת עם "שולחן שבת"

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. (ללא תוספת דמי משלוח): 'וודאיקה', 1-700-704120